

§

Alkotmánybíróság

Hiv. Ügyszám: IV/2796-1/2015.

Budapest,

Donáti u. 35-45.

1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2796-2/2015
Érkezett:	2015 OKT 21.
Tisztelt Alkotmánybíróság! Tárgy:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	1

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

csatolt meghatalmazás alapján

2015. szeptember 14. napján kelt, fenti ügyszámú tájékoztatásukra az alábbi

b e a d v á n y t

terjesztem elő.

1. Alkotmányjogi panaszomat, valóban az Abtv. 27.§-ra is alapítottam, ezt azonban alkotmányjogi panaszom 4. pontjában „A törvényeknek és gyakorlatnak jelen ügyön túlmutató következményei” miatt fejtettem ki. Ebben az esetben, a leírtaknak megfelelően a sérelmezett jogszabály az 1952. évi III. tv. 271.§-a, amely igen tágran határozza meg azon eseteket, amelyeknél kizárt a felülvizsgálat lehetősége.

A jogszabály megsemmisítésére vonatkozó határozott kérelmet azért nem terjesztettem elő, mivel:

Egyrészről az Abtv. 30.§ (1) bekezdése alapján már nincs lehetőség a nevezett jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére, továbbá tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróságról szóló törvény sarkalatos törvény, így a „summum ius summa iniuria” elve mentén sem látok erre kivételes jogi lehetőséget.

Másrészről pedig jelen ügyben magának a jogerős döntésnek a megsemmisítése és az ügyben új döntés hozatala megnyugtató megoldást jelenthet.

Ennek megfelelően kérem, hogy kérelmemet az Abtv. 27.§ alapján elbírálni szíveskedjenek.

Ugyanakkor alkotmányjogi panaszomban ezt azért tartottam fontosnak megemlíteni, mivel látható és érezhető az, hogy olyan kérdésekben, csak nagyon nehezen alakulhat ki egységes törvénykezési gyakorlat, ahol esély sincs arra, hogy ezen ügyek magasabb fokú bíróság elé kerüljenek. Az ügýtípusra és ezen ügyek elszaporodottságára tekintettel márpedig ez mindenképpen kívánatos lenne.

2. Kiegészítve az alkotmányjogi panaszban előadottakat:

Alaptörvény XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Alaptörvény XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Fenti rendelkezéseket a Tatabányai Törvényszék jogalkalmazása olyan módon sérti, hogy az alperest a felperes valótlan tényállításaival ellenbizonyításra kényszerítette, számára a felperes alaptalan perlekedésével indokolatlan költségeket okozott. Az alperes bizonyításában mindössze a felperes tényállításaira válaszolt a szükséges mértékben, azokra adott jogi választ, mindössze azok kapcsán kért helyszíni bejárást, a felperes tényállításain nem terjeszkedett túl.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke állapítja meg a védekezéshez való jogot. Ezen alapelv fontosságát az Alkotmánybíróság 14/2004 (V.7) sz. határozata is kimondja.

A **Tatabányai Törvényszék** azzal, hogy döntésében nem ismerte el az alperes védekezésének azon költségeit sem, amelyeket a felperes

- valótlan tényállításaival,
- az alperes ellenbizonyításra felhívásával, lényegében az 1952. évi III. 389.§ (2)¹ ismeretében az alperes bizonyításra kényszerítésével, hiszen a bizonyítással való késlekedés az alperes pervesztességét okozhatta volna, továbbá
- tárgyalástól való távolmaradással

okozott, **megsértette az alperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított védekezéshez való jogát.**

Azzal, hogy a Tatabányai Törvényszék, az alperes javára a fent részletezettek szerint, a felperes magatartása által okozott és indokolt költségeket sem ítélte meg, noha ezen költségek nagyságrendileg azonosak voltak a felperes és jogi képviselője közötti díjmegállapodásban rögzítettek óradíjakkal, költségekkel, vagyis azokkal, amelyekkel az alperesnek számolnia kellett volna pervesztessége esetén, így **a Tatabányai Törvényszék megsértette az Alaptörvény XV. cikk. (1) bek. szerinti törvény szerinti egyenlőség** elvét, tekintettel arra, hogy a felperes pervesztességéig, a felperes által a Tatabányai Járásbíróság kifejezett felhívása ellenére sem vitatott perköltség összegét utóbb mérsékelte és ezzel indokolatlanul és az Alaptörvény nevezett rendelkezését sértő módon a pervesztes felperes javára tért el.

A Tatabányai Törvényszék azzal a döntésével, amellyel nem ismeri el ugyanolyan mértékben az indokolatlanul beperelt alperes költségeit, amelyet felperes pernyertessége esetére saját részére igényelt, továbbá azon költségeket, amelyeket a felperes valótlan tényállításaival, és az alperesnek az ellenbizonyításra kényszerítésével okozott, **nagyban befolyásolja az alperesnek, a joghoz jutási esélyeit, azon akaratát, hogy ügyét bíróság elé vigye.** Pusztán azzal, hogy az alperes még a felperes alaptalan perlekedése által okozott, indokolt költségeinek a megtérítésére sem számíthat.

¹ Pp. 389.§ (2) A fél a bizonyítási indítványait - amennyiben a (3)-(6) bekezdés másként nem rendelkezik - legkésőbb az első tárgyalási napon terjesztheti elő

Ezzel sérül az alperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított joga, mely szerint joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat bíróság bírálja el. A költségek megtérülésének várható elmaradása ugyanis különösen egy szerényebb anyagi lehetőségekkel rendelkező alperes esetén gátat jelent a bírói úthoz. Ez nem jogi gátat jelent, hanem gazdasági gátat, de végeredményében nem engedi érvényesülni az adott alaptörvényi rendelkezést.

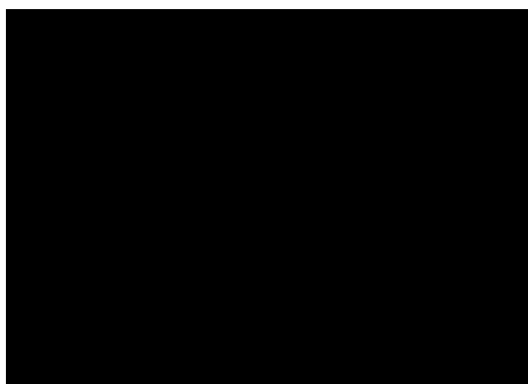
Ennek különböző aspektusait Pokol Béla is kifejtette „A joghoz jutás esélyei” című munkájában.²

Az imént említett gazdasági gát és a Tatabányai Törvényszék ítélete fokozza az **Alaptörvény XV. cikk. (1) bekezdés sérelmét**, ugyanis míg az alperes részéről a perbe bocsátkozási hajlandóságot csökkenti az, hogy még pernyertessége esetén sem számíthat jogos költségei megtérítésére sem. Ugyanakkor a felperes perbe bocsátkozási szándékát fokozza egy ilyen ítélet, esetleg ítélkezési gyakorlat, hiszen felperes arra számíthat, hogy bátran pereskedhet, várhatóan úgy sem kell majd megfizetnie az alperes számára okozott költségeket. Ezért pernyertessége érdekében a felperes szabadabban érvelhet, akár valótlan tényállításokkal vagy olyanokkal is, amelyeket nem tud bizonyítani, hiszen nem kell számolnia magatartása következményeivel. **Vagyis az Alaptörvény XV. cikk (1) bek. törvény előtti egyenlőségre vonatkozó rendelkezése nem érvényesül**, a felperes javára egyenlőtlenség alakul ki joghoz jutás tekintetében.

3. A T. Alkotmánybíróság előtti eljárásra való meghatalmazásomat, továbbá ügyfelem adatkezelési nyilatkozatát mellékelem.

Tinnye, 2015. október 14.

Tisztelettel:

² Pokol Béla: A joghoz jutás esélyei; Jogéleti szemle 2002/2 szám